

Vergaderjaar 1986–1987

19770

Wijziging van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel en van het eerste boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (regeling beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenschepen)

A

ADVIES RAAD VAN STATE**NADER RAPPORT**

's-Gravenhage, 13 januari 1986

's-Gravenhage, 13 oktober 1986

Aan de Koningin

Aan de Koningin

Bij Kabinetsmissive van 19 oktober 1985, no. 83, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel en van het eerste boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (regeling beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenschepen).

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 19 oktober 1985 no. 84 machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het voorstel van een wet ter regeling van beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenschepen rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies gedateerd 13 januari 1986 no. W03.85.0533/06.6.01 moge ik u hierbij aanbieden.

1. Op bladzijde 2 van de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat het stelsel van het op 1 maart 1973 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende de beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenschepen (naar zijn Franse titel afgekort als CLN) «vooralsnog als uitgangspunt wordt genomen bij het streven naar de zo wenselijke harmonisatie van dit onderdeel van het binnenvaartrecht in Europa». Eerder op dezelfde bladzijde wordt evenwel gesteld dat het aantal ratificaties van het verdrag zeer teleurstellend bleek. Alleen de Bondsrepubliek Duitsland en Zwitserland hebben het verdrag ondertekend, terwijl de Sovjet-Unie als enig land tot het verdrag is toegetreden. Gelet hierop dient naar de mening van de Raad van State nader te worden

Naar het oordeel van de Raad zou te overwegen zijn in het onderhavige wetsvoorstel meer aan te sluiten bij het wetsvoorstel tot regeling van de beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, waarover de Raad op 13 januari 1986 een blanco advies heeft uitgebracht (no. W03.85.0535/07.6.01). De ondergetekende kan zich met dit oordeel van de Raad verenigen. Het onderhavige wetsvoorstel was voor een belangrijk deel gebaseerd op de principes van het op 1 maart 1973 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende de beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenschepen (CLN). Reeds in de toelichting werd opgemerkt dat in het kader van de Centrale Commissie voor de Rijnvaart onderzocht wordt in hoeverre het mogelijk is grotere harmonisatie met

gemotiveerd waarom het verdrag ertoe zal leiden dat binnen de nationale wetgeving van de verschillende landen geharmoniseerd zal gaan worden.

2. Het is de Raad opgevallen dat de voorgestelde afdeling 10A anders van opzet is dan de overeenkomstige elfde titel A, zoals deze luidt in het eveneens bij de Raad ingediende wetsontwerp tot regeling van de beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen. Zo wordt – om een enkel voorbeeld te noemen – de mogelijkheid voor schadebeperking van de hulpverlener niet in artikel 951a geregeld, zoals dat in artikel 740a van laatstgenoemde regeling is geschied, maar in artikel 951b. Een zelfde opmerking kan worden gemaakt met betrekking tot «de bevrachter, de huurder en de andere gebruiker» (artikel 740a, tweede lid, en artikel 951b). Voorts is niet duidelijk waarom bij de omschrijving van het begrip hulpverlener niet meer is aangesloten bij de systematiek van het voorgestelde artikel 740a, derde lid jo artikel 740e. Naar het oordeel van de Raad zou te overwegen zijn in het onderhavige wetsontwerp meer aan te sluiten bij de systematiek en de bewoordingen van het eerdergenoemde wetsontwerp.

het zeerecht te bereiken door de regeling van de CLN aan te passen aan het systeem dat in de nabije toekomst krachtens het op 19 november 1976 te Londen tot stand gekomen Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen voor het zeerecht zal gelden. Daarop vooruitlopend werden in het onderhavige wetsvoorstel op belangrijke punten, zoals de aansprakelijkheidsbeperking van de hulpverlener en de doorbreking van de limiet, reeds enige aanpassingen aan het zeerechtelijke systeem aangebracht.

Het door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart genomen initiatief om een internationale regeling voor te bereiden teneinde te komen tot een harmonisatie van de wettelijke regelingen tot beperking van aansprakelijkheid van eigenaren van binnenscheepen in de Rijnsoeverstaten en Luxemburg voor de scheepvaart op de Rijn en de Moezel, heeft onlangs geresulteerd in een ontwerp tekst voor een verdrag. Deze ontwerp tekst is voor een belangrijk deel gebaseerd op het Londense Verdrag. In de komende maanden zullen over dit ontwerp verdere onderhandelingen worden gevoerd, waarbij in het bijzonder nog overeenstemming zal moeten worden bereikt over de hoogte van de limitatiebedragen. Niet te verwachten is dat in de systematiek en de bewoordingen van het ontwerp nog belangrijke wijzigingen zullen worden aangebracht. Met het oog op deze recente internationale ontwikkelingen komt het de ondergetekende wenselijk voor om het onderhavige wetsvoorstel voor zover mogelijk geheel op de zeerechtelijke regeling af te stemmen. Dit heeft tot gevolg dat de tekst en toelichting van het onderhavige wetsvoorstel voor een belangrijk deel in overeenstemming zijn gebracht met het wetsvoorstel tot regeling van de beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, waarbij de Nederlandse Wetgeving aan het Londense Verdrag wordt aangepast. De ondergetekende moge erop wijzen dat de aangebrachte wijzigingen slechts van redactionele aard zijn en het geen principiële inhoudelijke wijziging betreft. Aangezien in het oorspronkelijke voorstel reeds op enkele materiële punten aansluiting was gezocht bij de zeerechtelijke regeling, behoefde in beginsel nog slechts rekening te worden gehouden met de systematiek en de bewoordingen daarvan.

3. Teneinde verwarring en gevaar voor a contrario redeneringen te voorkomen, verdient het aanbeveling het bepaalde in artikel 740b, tweede lid, van het andere, hiervoor genoemde wetsontwerp, ook in het onderhavige ontwerp op te nemen.

4. De Raad behoudt zich zijn oordeel over de meegezonden concept-algemene maatregel van bestuur voor.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft u in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W03.85.0533/06.6.01 van de Raad van State van 13 januari 1986

- In artikel I, onderdeel B, en Artikel II, onderdeel A, ware punt 124 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek in acht te nemen.
- Punt 32 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ware in acht te nemen.
- In artikel II, onderdeel A, lijken de woorden «de bepalingen van» overbodig.
- In artikel II, onderdeel B, aanhef; 320c, achtste lid; 320x, eerste lid, en 320z, alsmede in artikel IV en artikel

Het is niet mogelijk gebleken de zeerechtelijke regeling zonder meer in het binnenvaartrecht over te nemen, omdat er nu eenmaal een aantal verschillen bestaan tussen de binnenvaart en de zeescheepvaart. Zo kent men in de binnenvaart andere scheepstypen en ook een andere berekeningswijze van de inhoud van schepen. Een en ander zal blijken uit de algemene maatregel van bestuur, waarbij het bedrag waartoe de aansprakelijkheid wordt beperkt, wordt vastgesteld (zie bijlage 2 bij het wetsvoorstel).

Nu de Raad er in zijn advies op heeft aangedrongen om meer aan te sluiten bij het wetsvoorstel tot regeling van beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, is de ondergetekende van oordeel met de nieuwe tekst en toelichting inzake het onderhavige wetsvoorstel geheel aan de wensen van de Raad te zijn tegemoet gekomen. 's Raads opmerkingen behoeven hiermee geen afzonderlijke beantwoording meer.

Voor zover nog van belang zijn 's Raads redactionele kanttekeningen verwerkt.

Ik veroorloof mij u in overweging te geven het hierbij gewijzigde voorstel van wet en de daarmee in overeenstemming gebrachte memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

V ware punt 12 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek in acht te nemen.

– De laatste volzin van punt 3 van de toelichting op artikel 951d, eerste lid, onder a, loopt niet goed.